

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Preislerem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **JUSTRINON MANAGEMENT s.r.o.**, IČO 29216842
sídlem U Vlečky 1749/4, 143 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Karlem Goláněm, Ph.D.
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1

proti
žalované: **Gabriela H** [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupené obecným zmocněncem Zdeňkem H [redacted],
narozeným [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení částky 4 250,01 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 4 250,01 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení ve výši 234,88 Kč a úrok z prodlení z částky 4 250,01 Kč od 2. 2. 2017 do zaplacení ve výši 8,05 % ročně, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 635 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Karla Goláně, Ph.D., advokáta se sídlem v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Růžhová.

Odůvodnění:

1. Žalující strana se domáhala, aby soud uložil žalované straně zaplatit jí částku 4 250,01 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení ve výši 234,88 Kč a úrok z prodlení z částky 4 250,01 Kč od 2. 2. 2017 do zaplacení ve výši 8,05 % ročně.
2. Předmětem řízení byl nárok ze smlouvy o účtu č. 1961990183 uzavřené dne 2. 11. 2007 mezi Českou spořitelnou, a.s., se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62 (dále jen předchozí věřitel) a žalovanou stranou (dále označená též jako dlužník), za základě které byl žalované zřízen sporožirový účet. Vzhledem k tomu, že na účtu vznikl nepovolený debetní zůstatek, vznikla žalované povinnost tento nepovolený debetní zůstatek vyrovnat a uhradit původnímu věřiteli úrok z prodlení v zákonné výši. Žalovaná strana tuto povinnost nesplnila a dluží žalující straně částku uplatněnou v žalobě spolu s příslušenstvím.
3. Pohledávku nabyla žalující strana na základě smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené s původním věřitelem.
4. Žalovaná strana navrhla zamítnutí žaloby. Namítala promlčení.
5. Soud nařídil jednání na den 26. 6. 2018 a 31. 7. 2018. K oběma jednáním se dostavil pouze žalobce. Strana žalovaná se z jednání omluvila a svou neúčast zdůvodnila svým nepříznivým zdravotním stavem, který jí účast na jednání soudu neumožňuje. Svůj zdravotní stav však nikdy nedoložila. S jednáním v její nepřítomnosti dne 31. 7. 2018 vyslovila souhlas.
6. Podle § 101 odst. 3 o.s.ř. nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů. Omluva žalované nebyla doložena lékařským potvrzením, a tedy soud neshledal důležitý důvod pro její neúčast na jednání. Soud v obou případech jednal v nepřítomnosti strany žalované.
7. Z oznámení o postoupení pohledávky ze dne 17. 2. 2017 soud zjistil, že předchozí věřitel oznámil žalované straně postoupení pohledávky na žalobce. Žalovaná strana byla žalobcem dne 23. 2. 2017 vyzvána k dobrovolnému splnění povinnosti dopisem označeným jako Výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem předcházející žalobě.
8. Ze Smlouvy o sporožirovém účtu Osobní účet České spořitelny a o poskytování souvisejících produktů a služeb, uzavřené mezi předchozím věřitelem a stranou žalovanou dne 2. 11. 2007, soud zjistil, že touto smlouvou zřídil předchozí věřitel žalované sporožirový účet č. 1961990183/0800 a strana žalovaná se zavázala platit předchozímu věřiteli ceny za služby a produkty podle Sazebníku České spořitelny, a.s.
9. Doporučeným dopisem ze dne 1. 8. 2016 vyzval předchozí věřitel žalovanou k úhradě nepovoleného záporného zůstatku na sporožirovém účtu, odstoupil od dohody o vydání a používání platebních karet a vypověděl žalované smlouvu o sporožirovém účtu a další dohody o službách souvisejících s účtem. Z dodejky předchozího věřitele soud zjistil, že výpověď byla žalované doručována na adresu uvedenou ve smlouvě. Z podacích lístků ze dne 17. 2. 2017 (odesílatel žalobce) a ze dne 23. 2. 2017 (odesílatel právní zástupce žalobce) soud zjistil, že straně žalované byla zaslána předžalobní upozornění. Z dokumentu označeného jako Podklady pre súdne konanie soud zjistil, že záporný zůstatek kontokorentu vedl předchozí věřitel jako úvěr ve výši 4 250,01 Kč ode dne 1. 8. 2016. Ze Smlouvy o

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Růžhová.

postoupení pohledávek ze dne 30. 1. 2017, jejího dodatku ze dne 1. 2. 2017, z Potvrzení o zaplacení kupní ceny a ze Seznamu pohledávek postoupených k 1. 2. 2017, vše uzavřeno mezi předchozím věřitelem a žalobcem, soud zjistil, že předchozí věřitel postoupil pohledávku na žalobce.

10. Z všeobecných obchodních podmínek České spořitelny, a.s., platných ke dni 1. 6. 2007 (VOP), soud zjistil, že veškerá oznámení a dokumenty zasílá Česká spořitelna, a.s., na adresu klienta uvedenou v příslušné smlouvě (bod 9.5. VOP) a že klient je povinen udržovat na účtu peněžní prostředky v takové výši, aby postačovaly ke krytí plateb dle jeho příkazů a ke krytí jeho závazků vůči bance (bod 14.1. VOP). Podle bodu 14.5 VOP, částku představující úhradu cen a uhrazených výdajů a nákladů banky odepíše banka přímo z příslušného účtu klienta. Zúčtování cen provede banka i v případě, že tím na účtu vznikne debetní zůstatek. Majitel účtu vyrovná debetní zůstatek okamžitě na první požádání banky. Podle bodu 15.5 VOP, v případě smluvně nesjednaného přečerpání peněžních prostředků uložených na účtu úročí banka vzniklý debetní zůstatek sankčním úrokem. Podle bodu 23.5. písm. c) VOP, že banka je bez souhlasu klienta oprávněna odepsat peněžní prostředky na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí příslušného soudu nebo orgánu státní správy.
11. Z Oznámení České spořitelny, a.s., o úrokových sazbách, platných ke dni 1. 11. 2007, soud zjistil, že nepovolený debetní zůstatek na spořicírovém účtu je úročen sazbou 25 %. Ze Sazebníku České spořitelny, a.s., pro bankovní obchody, platného ke dni 1. 6. 2007, vyplývá zpoplatnění a výše cen za kartové služby.
12. Soud vyzval žalobce, aby předložil výpis z účtu za celou dobu trvání smluvního vztahu. Z výpisu z účtu č. 1961990183/0800 za období 1. 4. 2016 – 30. 4. 2016 soud zjistil, že žalované vznikl nepovolený debet dne 21. 4. 2016 ve výši 3 894 Kč tím, že jí z účtu byla odečtena exekuce ve výši 6 475,10 Kč. Dále žalobce uvedl, že k tíži účtu byly zaúčtovány v souladu s Všeobecnými obchodními podmínkami poplatky ve výši 356 Kč. Celkem tedy nepovolený debetní zůstatek na spořicírovém účtu činil ke dni převedení pohledávky na evidenční účet pohledávek, tj. ke dni 1. 8. 2016, částku 4 250,01 Kč.
13. Soud učinil následující skutkový a právní závěr. Vzhledem k § 3077 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. se věc (posouzení nároku na zaplacení nepovoleného debetu) posuzuje podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen OZ) a zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen ObchZ), oba ve znění účinném do 31. 12. 2013, neboť jde o práva a povinnosti vzniklé před 1. 1. 2014, neboť smlouva byla uzavřena před 1. 1. 2014. Vztah z postoupení se pak řídí zákonem č. 89/2012 Sb.
14. Žalující stana je věřitelem pohledávky uplatněné v tomto řízení (§ 1879 o.z.). Protože jde o smlouvu o běžném účtu, řídí se právní vztah podle § 261 odst. 3 ObchZ režimem obchodního zákoníku. Banka vedla pro žalovanou stranu běžný účet (§ 708 ObchZ). Na vrub účtu byly připisovány platby a poplatky, k jejichž placení se žalovaná strana zavázala (§ 263, § 269 odst. 2 ObchZ). Současně v obchodních podmínkách bylo dohodnuto, že banka pro dlužníka v případě postižení účtu exekučním příkazem provede jeho úhradu a dlužník je pak povinen tuto úhradu vyrovnat. Banka provedla platbu na základě exekučního příkazu a dne 21. 4. 2016 vznikl na účtu dlužníka nepovolený debet. Žalovaná strana svou povinnost vyrovnat dluh z toho, že banka za dlužníka provedla výplatu exekučního příkazu a z toho, že účtovala k tíži účtu sjednané poplatky, nesplnila (§ 711 ObchZ), a proto byla shledána žaloba po právu.
15. Nárok na úrok z prodlení pak vzniká ze zákona okamžikem prodlení s placením. Žalovaný neprokázal, že dluh splnil řádně a včas, a věřiteli tak vznikl rovněž nárok na úrok z prodlení (§ 517 odst. 1, 2 OZ). Povinnost platit úrok z prodlení trvá až do zániku dluhu splněním

- nebo jiným způsobem (k povaze závazku k placení úroků z prodlení srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 2007 sp. zn. 21 Cdo 761/2007). Jelikož žalovaný vystupoval při sjednání smlouvy jako spotřebitel, náleží žalobci úrok z prodlení v zákonné výši dle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ke dni okamžiku prodlení (§ 262 odst. 4 ObchZ).
16. Pokud jde o námitku žalované strany ohledně promlčení, není tato námitka důvodná. Záporný zůstatek na účtu vznikl v dubnu 2016 na základě exekučního příkazu. Později k tomuto dluhu přirostly poplatky a dne 1. 8. 2016 byl účet uzavřen. Žaloba byla podána dne 29. 6. 2017. Pokud jde o otázku promlčení, protože ke skutečnostem základajícím počátek běhu promlčení lhůty došlo po 1. 1. 2014, řídí se otázka promlčení zákonem č. 89/2012 Sb. (dále jen o.z.).
 17. Podle § 619 odst. 1 o.z. jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé. Podle § 619 odst. 2 o.z. právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla. Podle § 629 odst. 1 o.z. promlčecí lhůta trvá tři roky.
 18. V daném případě mohlo být právo uplatněno poprvé dnem vzniku nepovoleného debetu, tj. 21. 4. 2016. Žaloba byla podána dne 29. 6. 2017, a nárok proto promlčen není a pohledávku lze u soudu uplatňovat.
 19. Lhůta k plnění byla stanovena zákonná obecná, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující stanovení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách.
 20. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud postupoval dle § 142a o.s.ř., přičemž při tom přihlédl k názoru vyjádřenému v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 2. 2015 sp. zn. 29 Cdo 4388/2013. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalující strana měla ve věci plný úspěch a má tak nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení vůči žalované straně. Náhrada nákladů řízení se skládá ze zaplaceného soudního poplatku. Dále k ní patří odměna za zastupování, jelikož byla žalující strana zastoupena advokátem. Odměna byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen AT), podle tarifní hodnoty dle § 8 odst. 1 AT byla určena sazba mimosmluvní odměny. Při určení tarifní hodnoty soud vycházel jen z jistiny. Jednotlivé složky souhrnného poplatku soud posoudil jako příslušenství pohledávky, neboť představují úplatu za poskytnuté peníze. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby do podání návrhu (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, výzva k plnění) byla stanovena podle § 14b AT a za úkony učiněné po podání návrhu (účast na jednání) byla určena podle § 7 AT. Za jeden úkon právní služby zástupci dále náleží paušální částka náhrady hotových výdajů. Paušální částka náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby poskytnutý do podání návrhu činí dle § 14b AT 100 Kč. Paušální částka náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby poskytnutý po podání návrhu činí dle § 13 odst. 3 AT 300 Kč. Zástupce poskytl celkem 5 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 AT s příslušnou sazbou odměny v plné výši. Soud aplikoval § 14b AT, neboť z obsahu návrhu je zřejmé, že jde po obsahové stránce o formulace, které žalobce opakovaně, ve skutkové a právně obdobných věcech do formuláře vepisuje. Z úřední činnosti je soudu známo, že žalobcem podávané návrhy v druhově totožných věcech – tj. vymáhání pohledávek ze smluv, mají stejnou strukturu, stejné rozvržení vylíčení rozhodných skutečností a stejné formulační obraty. Je tak evidentní, že žalobce vychází při sepsování návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu ze vzoru, který je u něj ustálený v těchto druhově shodných věcech. Samozřejmě je nezbytné vždy v každé věci změnit označení žalovaného a výši pohledávky, stejně jako označení smlouvy a den jejího uzavření, případně jinak

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Růžhová.

konkretizovat pohledávku. Toto je však pouze nezbytná individualizace ustáleného vzoru, bez níž by jinak vůbec návrh nemohl být podán. Tuto individualizaci je třeba učinit u každého návrhu. Pokud by provedení takovéto individualizace uplatněného nároku mělo vylučovat aplikaci § 14b AT, pak by ustanovení § 14b AT postrádalo jakýkoliv smysl (bylo od začátku obsolentní), neboť s ohledem na to, že každou pohledávku je třeba individualizovat, by v praxi nemohlo být nikdy použito, což tvůrce předpisu jistě nezamýšlel. Takový výklad by byl proti smyslu právní úpravy, což je nepřípustné (srov. analog. § 2 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb.). Proto byl při rozhodování o náhradě nákladů řízení použit § 14b AT.

21. Protože je zástupce plátce daně z přidané hodnoty, patří podle § 137 odst. 3 o.s.ř. k nákladům řízení rovněž částka odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona o dani z přidané hodnoty. Celkem tedy úspěšné straně náleží náhrada nákladů ve výši uvedené ve výroku. Protože byl účastník, jemuž náleží náhrada nákladů řízení, zastoupen advokátem, bylo uloženo zaplatit tuto náhradu k rukám tohoto zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomu tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.).

Nebude-li uložena povinnost splněna dobrovolně, lze se domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Liberec 31. července 2018

JUDr. Pavel Preisler, Ph.D., v.r.
samosoudce